

בבית המשפט העליון

בש"פ 5537/24

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 4.7.2024 ב-עמ"י 54570-06-24, שניתנה על-ידי השופט א' גביון

בשם המבקש: עו"ד מוחמד ג'בארין

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 4.7.2024, בעמ"י 54570-06-24 (השופט א' גביון), שבה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום מיום 18.6.2024, במ"י 42313-01-24 (השופטת ד' משעלי ביטון) להורות על הארכת מעצרו של המבקש לצרכי חקירה.

2. המבקש הוא תושב רצועת עזה, אשר נכנס לשטח ישראל ביום 7.10.2023 לטענתו, כניסתו לישראל לא נעשתה לשם ביצוע פעולות טרור, כי אם לצרכי עבודה תמימים; אף בחקירות שעבר, כך נטען, לא נסתרה גרסתו. נוכח האמור, גורס המבקש, כי לא ניתן להורות על המשך מעצרו מבלי להעמידו לדין; וכי עניינו מעלה שאלה עקרונית, משום שמעצרו שוב "איננו לצורכי חקירה אלא לצורך גיבוש מדיניות התביעה והיועמ"שית להעמדה לדין של כל אלו שנכנסו לישראל ביום 7.10.2023".

3. בבקשת הארכת המעצר מושא ההליך, טענה המשיבה כי יש צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות שטרם נסתיימו, מה שמחייב את המשך מעצרו של המבקש. זאת, בהתאם לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (חרבות ברזל) (הארכת מעצר לחשוד בעבירת ביטחון), התשפ"ד-2024. טענתה – נתקבלה, והמעצר הוארך. בית

המשפט המחוזי דחה את עררו של המבקש על ההחלטה האמורה, בציינו: "הגם שתקופת המעצר בה מצוי העורר אינה קצרה, יש להותירו במעצר וזאת נוכח מורכבות החקירה, ריבוי הנחקרים וחומרת המעשים". עוד הוסיף בית המשפט המחוזי, כי "צודק בא כוח המשיבה כי לא ניתן להפריד עניינו של [המבקש] מעניינם של עצורים אחרים [...] מדינת ישראל מנהלת בעניינו של [המבקש] ובעניינם של מאות עצורים רבים אחרים חקירה מורכבת בתקופת מלחמה רב זירתית, ועל בית המשפט ליתן לגורמי החקירה הזמן הנדרש לקידומה תוך התחשבות במורכבותה".

מכאן הבקשה שלפני.

4. לאחר עיון בבקשה, מצאתי כי דינה – דחייה, וזאת מבלי צורך להיזקק לתגובה מאת המשיבה. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה ב'גלגול שלישי' בהחלטות הנוגעות לענייני מעצרים, תינתן במשורה; רק בהימצא שאלה עקרונית, או נסיבות חריגות ומיוחדות (בש"פ 8620/23 גולד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (13.12.2023)). אלו אינם מתקיימים בנדון. כאמור, המבקש טוען כי החשדות נגדו כבר הופרכו, ועל כן, המשך מעצרו אינו משרת את התכלית החקירתית, מה שמעורר שאלה עקרונית בדבר האפשרות להאריך מעצרו של חשוד, תושב רצועת עזה החשוד בעבירת ביטחון, שפעולת החקירה בעניינו נסתיימה. דא עקא, אף אם אניח, לטובת המבקש, כי אכן מדובר בשאלה כללית – אין היא מתעוררת במקרה דנן. הן בית משפט השלום, הן בית המשפט המחוזי, קבעו, בהתבסס על החומר הגלוי והחסוי שהובא בעניינו של המבקש, כי פעולת החקירה – עוד נדרשות; וכי מטבע הדברים, התארכות החקירה קשורה במורכבות ההבחנה בין ענייניהם של כל אחד מן החשודים, תושבי רצועת עזה, אשר פרצו לתחומה של מדינת ישראל באותו יום נורא ומר. קביעה זו היא קביעה פרטנית, אשר אין כל מקום להתערב בה; קל וחומר, שלא בגדרי בקשת רשות לערור, ב'גלגול שלישי'. משאלו הם פני הדברים, פרי כי השאלה העקרונית שמעלה המבקש – אשר מבוססת על ההנחה כי הסתיימו הליכי החקירה לגביו – אינה מתעוררת.

5. הבקשה נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"ד (10.7.2024).

ש ו פ ט